

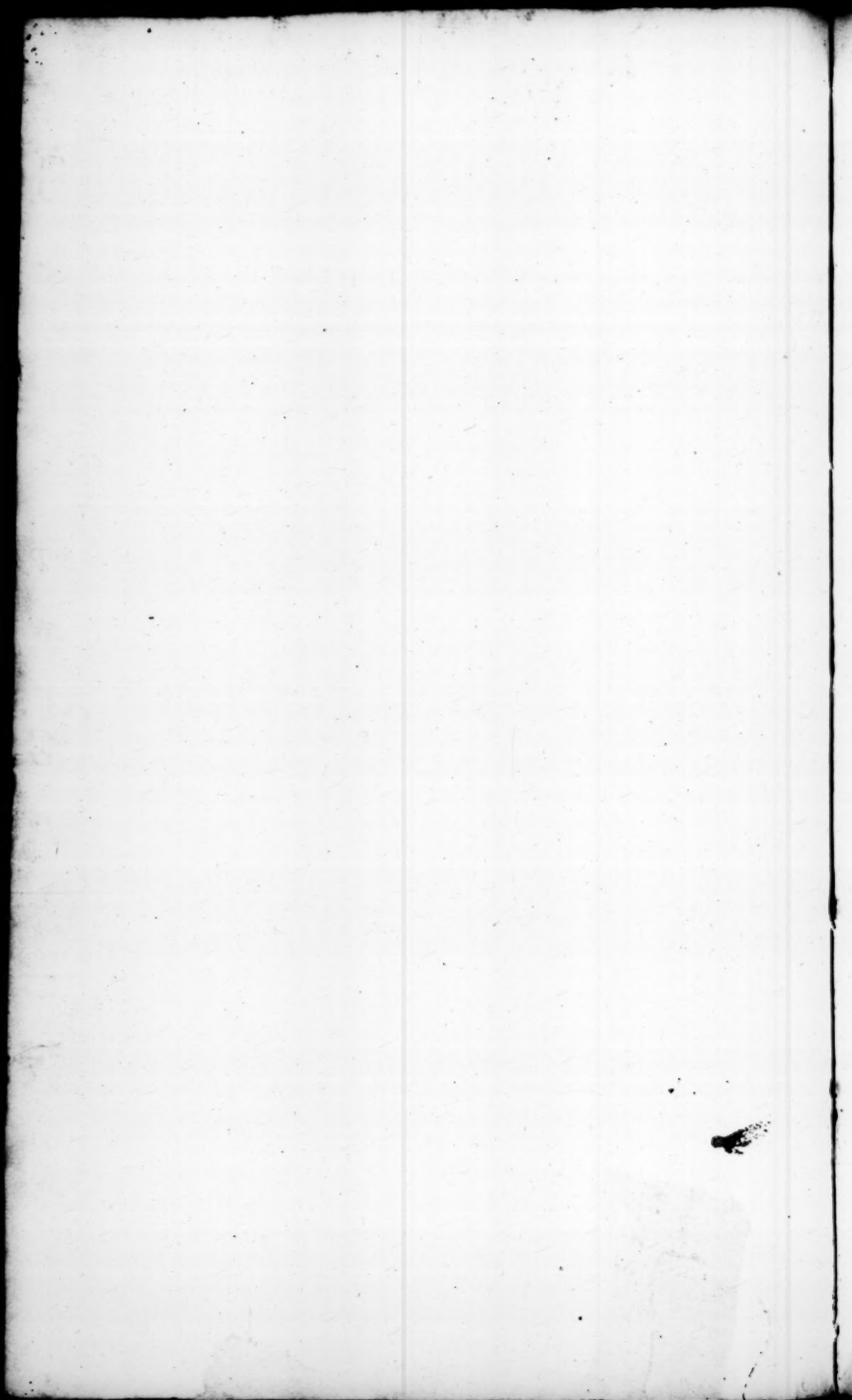
3

EPICEDIA
UNIVERSITATIS
OXONIENSIS
IN
OBITU
ILLUSTRISSIMÆ PRINCIP
ANNÆ
Ducissæ Eboracensis.

OXONI,
E Theatro SHELDONIANO.

Anno Dom. M. DC. LXXI.

IN OBITUM
ILLUSTRISSIMÆ PRINCIPIS
ANNÆ
Ducissæ Eboracencis.

AD REGEM.

D*A tardis veniam Lachrymis, lentoque Dolori ;
Nos piget hoc sacros imbre lavare pedes.
Vix jussum exprimimus Luctum post funera tanta ;
Nec par officio est nostra Camæna suo.
Oxonidas vestros toties dolet esse Poetas ,
Et nimium morti credimus esse datum.
Excipiunt luctum luctus , & Funera Funus ;
Luxurias nostris Tu Libitina malis.
Ducis Regales Augusta è stirpe Triumphos ,
Et tibi de populo Victima nulla placet.*

IN OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS.

Post varias cædes, cecidit pars quanta JACOBI!

Quem toties frustra Te petijssse pudet ;

Elusit vanos ictus , & spicula: totus

At Styge submersus nec fuit Æacides.

Parcite Dij Scepbris ; & ne nova Funera flerem,

Quam vellem Lachrymis obrutus esse meis.

PET. MEWS LL. D.

Coll. D. Joh. Bapt. Præses

& UNIVERSITATIS

Vice-Cancellarius.

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

CUM cœlo cecidit, cœlo quoque vindice dignus,
CAROLUS, Heu! Quanti Numinais ira stetit!
Augustos mortis titulos, urnasque feraces
Vidimus, & fatis fata pianda novis.
Hinc Regale mori, fatisque assuescere magnum est,
Hinc ipsos liceat deperiisse rogos.
Quanta jaces! magni & felicitis stemmatis Author,
Cæsareis thalamis, Coniuge digna Deo.
Tunc cum mille tibi Veneres, tibi mille Lepores
Æthereo poterant spargere rore genas;
Hinc vaga majestas, hinc pulchræ Gratia Frontis,
Imperio dignum sparfit utrinque decus.
Ne tamen in tanta dæsit vel morte decorum,
Ut par constaret nobilis umbra sibi;
Visa mori toties, toties præludere morti
Affectans, lento crescit ad Astra pede.
Nolumus faciles in funera credere Divos,
Et petit ingentes ista ruina moras:
In dubia vita, Fatigue ambagibus hæsit,
Haud aliter poterat dissimulasse Deam.

Rob. Digby Baro de Geashil,
è Coll. Magd.

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

HEU! nimis anticipant Cœli, miserisque negata,
Augustæ cumulant prodiga Fata Domo.
Post CAROLI Manes, solenni jure rependit
Mortales Superis Terra Britanna Deos.
Nos quoque Turba frequens, querulique hinc inde Poetæ,
Nescimus tantis fletibus esse pares.
Hinc tamen hoc magnum est, quod jam sit flere decorum,
Et lachrymis dabitur conciliare decus.
Nobilis ANNA jaces, magnis Natalibus aucta,
Auctior hinc Sponsi, Dotibus inde Tuis.
Quæ merita es, dubiæ quovis sub judice formæ,
Præmia Cæsareo Numine digna Venus.
Digna quidem semper, Superis sed gratior Hospes
Obliquo ad cœlos tramite carpis iter;
Tarda fugis, gaudesque Tuis desuescere Terris,
Paulatim miseros & finis esse Tuos.
Sic ubi magna Dei Nemesis sua fulmina vibrat,
Ut figat certum tardior ira pedem,
Lenta subirata spargit præfagia dextræ,
Atque operis visa est poenituisse sui:

Altham Annesley A. M.

Hon. Com. de Anglesey fil. nat. sec.
è Coll. Magd.

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

AD EÓNE Fatis libuit ? Hos Cœli dolos ?
Atque hos Triumphos ? Quàm levi possent malo
De Plebe mille victimas sibi sacras
Solvisse, nullis indecoras luctibus,
Nullisque dignas: istud opprobrium manet
Superos, quòd infaustâ diù errantes manu,
STUARTIANÆ gloriam Prosapiæ
Nimio reposcant jure cognatam sibi,
Nullam refundant. Occidis sexûs honos,
Stuporque nostri, masculos animos gerens,
Quos foeminile splendide cinxit decus.
Hinc Conjugales, inde Virtutes Tuas
Utrinque parili præferebas indole;
Desponsa Superis, atque congeneri Polo.
Vitæ per otium Tibi & Fatis vacans,
Utrique mundo quò sat innotesceres,
Utriusque votum, stadia mortalis viæ,
Quam sæpe vitæ major ambit circulus
Tuo minori, Tu gradu absolvis pari.

Rich. Annesley A. M.

Hon. Com. de Anglesey fil. natu tert.
è Coll. Magd.

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

POST belli rabiem, Pestis Flammæque ruinas,
Credidimus damnis nil superesse novis.
Fallimur: emeritos revocat Libitina dolores,
Vulneribusque premit vulnera cruda prius.
Luctus habet sua castra, & in omni pectore cædes
Miscet, & armato sævius hoste furit.
Vincitur augusto clades epidemia letho;
Cedit funereo publica flamma rogo.
Amplexu quamvis Gentem Dux magne tueris,
In medio Conjux est malè tuta sinu.
Sed quæ solennem celebrat tibi lachryma luctum,
Lætitiæ pariter pignora certa dabit:
Aurea de tumidis surget Cytherea procellis,
Turbato fuerat quæ prius orta salo.

*Carolus Gerard fil. natu max. Dni.
Caroli Gerard Baronis Brandon,
ex Aede Christi.*

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

FATORUM invidiâ spoliatus conjuge, digna
Quæ visa est tantum sola replere torum,
Succumbas magno nè, Dux invicte, dolori,
Tène triumphatum viderit ulla dies?
Si foecundum uterum, Natorum & funera spectes,
En luctûs causam lætitiæque parem!
Nimirum Nioben vel nomine vicit utroque
Illa, sed ô quàm non illa superba fuit!
Quàm non contemptrix Divûm! cujus pia laudat
Libera plebs, Felix hinc quoque Mater erat.
Sic super infirmâ solabere prole, Ducissa,
Nam licet hinc poteris, non potes inde mori.

Bluetus Stonchouse Baronett.

ex Æde Christi.

BELLONÂ, Dux Magne, tuâ Te vidimus orbem;
Absque suâ nunc Mars Conjuge visus erat;
Grande fuit Bellanti omen, cùm bella movebas
Conjugis auspiciis, auspiciisque Tuis;
Victrices fulcire manus Hoc Nomine charo
Te juvit, charo Hoc Nomine Victor eras;
Sume animos iterùm, Dux Inviçtissime, tædas
Ad, propè languentes jam novus adsit Hymen;
Tu Thalamos repetas, ut carmina nos repetamus;
Utque Ego Threnodus tunc Hymenæa canam.

Guilielm. Ellys Baronett. A. M.

è Coll. Lincoln.

IN OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS.

Augusta ut fugit tristes Aurelia terras,
Flevimus, & lachrymas mors properata dedit.
Hinc nos fata Deum, scelerataque Numina Parcas
Conquerimur, magni & jura severa Jovis.
Audiit hæc Nemesis; retro & vestigia flectens,
Ingreditur sacræ limina nota Domus:
Inde Ducis penetrat thalamos; & Conjuge raptâ,
Infigit dirâ vulnera lenta manu.
Torquentur cæcis ardentia viscera flammis,
Regnat & in medio pectore pigra lues.
Quin & nequicquam fata inclamata recedunt;
Et miseræ tandem vix datur usque mori.
Interea humanas ridens Dea ferrea curas,
Scommate ferali, talia voce refert.
Mortales cessent iræ: quæ in fidera tendunt,
Mittentis feriunt, irrita tela caput.
Sit modus & finis lachrimis; cum causa querelæ
Sit subito periens; en perit ista diu.

Jo. Fell S. T. P.

Ecclesiæ Christi Decanus.

Post quinquennales quos fata egere triumphos,
Plus satis illustri luxuriata nece,
Affore pacatos tandem speravimus Hostes,
Et si non Nobis, parcere velle Sibi.
Ast, heu! sunt feriæ nullæ, pax nulla Sororum:
Hæc nisi quæ patimur, tædia nulla trium.

Hinc

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

Hinc est quod mediis bellum fervercit in Aulis,
Funera funeribus prima sepulta novis.
Sopitam Regina prior clam fallere carnem
Gestit, & in somno membra inopina fugit.
Proxima in ignitis Cœlum Nata invenit Undis,
Conjunctique creant Tiberis & Ætna Deam.
Somnia dum Matrem tollunt, dum Balnea Natam,
Ambæ in deliciis visæ habuisse necem.
Non mansere Nurus fata hæc magè dulcia, Tantam
Vincere Virtutem pugna Decennis erat.
Dudum, Hydrope scatens, Xanthus transisset in hostem,
Scandisset ripas unda inimica suas;
Hinc Anima in propriis fastidit ludere Lymphis,
Nec sua connato Nectare labra rigat.
Ampliat hostiles dum invicta Virago labores,
Et variâ internos destruit arte dolos,
Obstupuere Dii, frustra data vulnera questi,
Et ne non fieret, quod voluere, timent;
Esse reum falsi credunt Adamanta Sorores;
Vix Jovis est validam *Diphthera* nacta fidem:
Monstrum erat, amisso Mentem movisse Vehiclo,
Regnantemque Animam non habuisse Thronum;
Mirum, stagnanti Purum superesse Canali,
Aut quod in immensis fluctibus alta Quies;
At non, si memorent, Batavos Quis fuderit, Æquor
Quis regit, & qualis Dextra Tridente micat;
Quippe dat Oceano leges Pars Altera, par est
Alterâ, ut indigenis imperet Uxor Aquis.

Ed. Lowe LL. Dr.

è Coll. Novo.

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

SI jubeat natura, hominum mollissima corda
Immatura sequi miseranti funera planctu,
Cum merita immeritam patiuntur grandia cladem,
Fundere nunc libeat gemitus de pectore toto,
Et lachrymatricem limphis fatiare lagenam;
Nempè illam gemimus, Quæ formâ & dotibus altis
Affectus meruit sacros, & proxima sceptro
Connubia, hoc philtro freta & cantamine solo:
Sic legimus (quondam dum fabula prisca canebat)
Mortale in gremium captos descendere Divos,
Et se convexi incurvassent palatia cœli.
Nec tamen indoctum tanta ad fastigia pectus
Attulit, exæquat sed tam nova culmina rerum
Majestate pari; Quærebant unde decori
Spectatur nobis subita hæc solertia fastus,
Unde è privatis hæc Magnificentia testis?
Non magis excelsos gestus didicisset in Aulâ,
Si primùm Augustis lussisset parvula mensis:
Interea scit, cuncta novæ per lubrica vitæ,
Virtuti servare fidem, miramur & omnes
Pergere laudatos per tot contraria mores;
Purpura plùs sanctam, plus magna licentia cautam,
Celsus Apex humilem præstabat, & Aula pudicam;
Sic summis concreta jugis nix tuta rigorem
Servat, & ardentis temnit confinia Solis.

Tho. Lockey S. T. P.

& Ecclesiæ Christi Prebendarius.

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

Quod Genus & Proavi nequeunt, Tua plurima virtus
Et Pietas poterant Thalamo Te jungere Tanto.
Præfert Cæsareus Cœlestia dona Maritus
Tot Titulis, dotesque Animi, non Sanguinis optat.
Non Genus Heroum Illustri de stirpe, jugales
Sed casti mores Tædas fecêre beatas.
Ast quæ de Superis ad nos delapsa, relicta
Terrâ mox fugiunt, sedes notasque reposcunt.
In medio vitæ cursu Tua deficit Ætas,
At sat vixisti Cœlo matura recedens.

Jacobus Hyde Aul. B. Mar. Magd.

Principalis, & Med. Prof. Regius.

Genus Comœda fuit; mutatur Comica Scena
In Tragicam, subitâ morte, Ducissa, Tuâ.
Pullati Proceres lugent; contrarius Albæ
Nunc Color est Aulæ, qui modò lætus erat.
Ite procul lachrymæ fictæ, de Principe Luctus
Fingere nemo potest; Præfica nulla placet.
Sed natura jubet, cecidit quasi sydere tacta:
Sic cadit igne Jovis Quercus amata Jovi.
Vicisti Invidiam, jam Mortem, cætera Famæ
Pars major ridet; rideat Urna simul.

Johan. Lamphire M. D. Aul. Cerv.

Principalis, & Hist. Prof. Camd.

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Augusti Manes, & tanti nominis Umbra
Non minus augusto marmore clausa latet:
Miscet enim cineres Regali pulvere Princeps,
Viva ut Regali sanguine mista fuit.
Sic vitæ illustrem nec lethi injuria famam
Eripuit, tumuli nec tenebrofa quies;
Sedes mutatur tantum, & variantur honores,
Cumque frui haud liceat conjuge, fratre licet.
Fratre: O! quem gemitu vel adhuc lugemus inani;
Infelix lethi quod patefecit Iter.
Unde alios ausint morbi violare rebelles,
Unde obitum querimur, Diva perempta, Tuum.
Quippe hinc Regali nimis ebria Sanguine fuso,
Sævit in orbatam mors sitibunda domum;
Reliquiasque ideo sacras violentius urget,
Quod satient tantam nulla minora sitim.

Alex. Pufsey Proc. sen.

& Coll. Magd. Socius.

Quod tam solennes signant Jejunia fletus,
Et cineres addunt funera sacra novos,
Anglia continuis tandem lassata querelis,
Invidiâ discas exonerare deos:
Dum nova non defunt querulis suspiria, fata
Materiem lachrymis usque dedêre novam.
Quicquid in *Henrettis* mœsti ploravimus, Anglis
Discessu renovas Tu quoque Diva tuo;
Hactenus ad luctus Galli venêre, doloris,
Et Damni, partes sustinuêre suas:

Tu

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

Tu sola occumbis nobis, Tibi sola parentat
Anglia, quæ cunas, hæc Tibi busta dedit.
Marmore non opus est, Soboles Cui tanta superfit,
Pignora cum fiant hæc, monumenta Tui.

Hen. Smith Acad. Proc. jun.

ex Æde Christiæ

CUR nova miratur rutilantia sidera Cœlis
Tycho, oculos vitreos cæco cur porrigit Orbi,
Anglia dum replet stellantibus Æthera gemmis,
Quæ mallent lachrymis sua lumina condere nostris,
Rorantesque oculos radiis siccare benignis?

Cum tot sacra vehis *Carolina* pondera stirpis,
Jure polum poscis plaustrum Boreale supremum,
Tardo axe ostendens tua terris ornamenta.
Cur tamen *ANNA* fugit? Capiet tot Numina cœlum?
Nec satis est uno binas fulgere *Marias*
Orbe Deas? Quin poscat adhuc sibi Juppiter unam,
Ut Charites propriis contingant sedibus omnes?

Cùm Pietas, Virtus, Concordia, Forma, Fidesque
Olim culta suis habitarunt singula templis:
Cum tamen his plures Divinâ sanctiùs *ANNA*
Confedère Deæ, magna velut Arce Tonantis:
Pantheon ut justum struat Anglia grata sepulchrum;
Ni mavult animis & condi & vivere nostris.

Johan. March A. M.

ex Aul. S. Edmundi.

قصیده بر وفات یافتن عالییران
خانم زیورک

بخلوتگاه تارکی در شوای جانم
که در اندر مرده کان رفعت خانم
هیچ اشک مرده مان بغرودیدن نشاید
بل همه غصه ناکه خلق کرده باین
نه تنها برهنه جامه سیاه پوشیده
بلکه بحقیقت بجان سیاه رسیده
زبان مملکت بون و زبان پدر
زبان دوستان و زبان هنر
کاش سیلاب اشکان کرده شده بون
بشستن غصه مرک او بزرگ رون
این ماه روی بون رخشنده چو چشمه خور
که همه نکرده کان چشمان کرد موشکور
تعزیت زمین که بون برای او خجسته
اکنون بشان مان برآسمان گذشته
کل خوشبوی بروضة جهان نشانده
همیدون در بوستان جاود باشد مانده

Thomas Hyde A. M. è Coll. Regina,
& Protobibliothecarius Bodlejanus.

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

HUcusque pleno sydere pulchrior,
Ignara Nubis vel Senii micat,
Cumque Illa non fulgere nescit,
Ad superum properavit Orbes.

Hæc Sola Lis est, Gloria splendidæ
Virtutis, An sit Forma celebrior?
Vix *Gloriana* tanta sacro
Wallerii celebrata plectro est.

Non Illa Romam poscere, Non Domos
Præter supernas; Nec, nisi CAROLUS
Portare Quam circum Beatus
Tempora sustinuit, Coronam.

Virrute primum nomen Amabilis
Intaminatâ Principis obtinet:
Sed Major è Terris Volantem
Sedibus asseruit Deorum.

N. Mew S. T. B.

è C. C. C.

CUjus receptam flevimus toties Polo
Sobolemque raptam, luce gustatâ brevi,
Nunc Triste funus ducimus, damno nisi
Exercitatis Luctibus nimium Gravi:
Sic post resectum falce non cautâ frequens
Densumque rami Germen indoctâ manu,
Jam succulentam Vitis impar Vulneri

E

Effun-

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Effundit animam. Multiplex cadit, sed &
Futura Mater, quamlibet toties Parens:
Quæ non probatos inter Aularum Toros
Privata placuit, Nuda, sed Grandem ferens
Dotem seipsam, dum Domum forsan Novam
Fœcunditate purgat & Tenuis Lares:
Cum dat nepotes Regibus Conjux Minor,
Peperisse Nasci est, nobilem Venter facit;
Hærede regni tumuit, & soliis tribus
Suffecit Una, Grande quam Donum Poli,
Thalamo recepit Alta Regnatricis Domus;
Solamen Ingens Exuli, & Fructum Fugæ:
Sic Magna Flammas meruit Excelsi Ducis,
Qui dum negatum Regibus (Tabulas qui amant,
Proci Colorum) fertilem elegit Torum,
Faustè exulavit, Patriâ & caruit benè.

O quàm calente Brachio amplexus dedit
Redux Eboraci Gloria, & Regni Decus
Princeps secundùm, Belga cum innocuè minax
Suo cruore tinxit Æquor non suum,
Frustrâ Britannos provocans Dominos Maris,
Quêis Genita virtus fervet, & Calor suus,
(Non fæce Vini natus, aut promptus Cado)
Nec emptus Ardor urget ad Pulchras neces.

Tantus redire debuit Victor suæ
Placiturus ANNÆ, Quæ Palatiis Ferax,
Aulis paravit omnibus suaves Nurus,
Paritura Campis omnibus summos Duces.

J. How. S. T. B.

è Coll. S. Trin.

Col-

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

Colluctata diu est & Mater & orba vicissim;
Funerei gemitus Parturientis erant:

At requiem fessæ Mors importuna negavit,

Et Nati Superûm Præda superba fuit.

Indulgit Cœlo, Fatisque pepercit avaris,

Et, nè sint Raptûs conscia, sponte venit.

Sic, Ovis primùm ereptis, Philomela refarcit

Damnum, & adhuc Nidi spem foveat illa sui;

At Puero teneros etiam prædante Penates,

Respicit à tremulo vimine Furta gemens;

Et, Nemori infestum strepitu comitata Latronem,

Cum Pullis, grato Carcere clausa, canit.

Undique Sylva fileat, stupet undique Regia luctu,

Dum Cantu Hæc Homines mulceat, Illa Deos:

Pet. Bennett A. M.

è Coll. Magd.

Dum moestos Reges, & plenas luctibus Aulas
Cernimus, erumpens oculis Dolor undique regnat,
Et procul Angliacis Terris jubet ire Triumphos.
Non curat CAROLUS Vestros, Bellona, Tumultus,
Fraterque invictus (Dux omni milite Major,)
Negligit hostilem rabiem: sed Uterque Tremendum
Hoc sensit vulnus, quo longè mitior audit
Belloꝝ strepitus: Victrix Mors sola timenda est.
Utraque Conspicuam modò læta Academia Divam
Sensit, & in Tantâ potuit gestire Patronâ;
Quæ procul in Cœlis cognatis stella refulgens,
Influxu facili potes inspirare Poetas.

Utra-

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Ultraque Te moriente Rogos in pectore nutrit,
Inque Tuis penè est ut propria Funera ploret.
Te sic ereptam dum tota Britannia planget,
Atque pios questus longum deducet in Ævum,
Tu sola es Lætata, Tuo non percita Fato,
Solâque despicias Funus non territa, Divi
Cui comites adfunt, Cœlumque propinquior Aula est.

Jo. Cudworth.

A. M. Coll. Trin.

ANNA, alii aggestâ celebrent tua funera pompâ,
Oxonia exequiis fit rogus ipsa tuis.
Finguntur falsi constructo marmore luctus,
Sinceros planctus nostra ruina facit.

Tho. Pelham. Eq. Aur.

Fil. Nat. Max. ex Æd. Chr.

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

VIX CAROLI germana Soror commissa sepulchro est, .
Cum vocat ad lachrymas Fratria chara novas.

Vix gens destiterat luctu gemebunda priori,

Cum luctus major publicus alter init.

Natio tota iterum faciem miserabilis unam

Mæstitiæ exequiis induit, ANNA, Tuis.

Cæsar & ipse dolet, qui certè funeris expers

Debit humanis altior esse malis.

Dissimilisque sui Dux Martius Ille Marito

Cedit, & immodicis imbribus ora rigat :

Imò stupet lugens veluti Jovis ignibus ictus,

Vix vivit vitæ conscius Ipse suæ.

Nam dolor invasit sensus, & contudit ipsum,

Qui classi adversæ flebile fulmen erat;

Quique novas pelago leges dedit, ingemit Ipse,

Quod jam dimidiâ parte superstes erit.

Principibus populoque eadem est concordia flendi,

Tristis uterque Tui publica damna refert.

Nam non una cadis, sed Tecum Matre feraci,

Nascendus Procerum Regius ordo perit.

Torque STUARTORUM deerunt ex stemmate nati,

Quot vitæ defunt annua festa Tuæ.

Diva, Tuæ laudis pars non est maxima, tanto

Moribus, & formâ tam placuisse viro;

Sed tenuisse animam contra Tua tempora rectam,

Altiùs & vitiis exeruisse caput;

Nec nocuisse ulli, & vires habuisse nocendi,

Constantèrque piâ mente placere Deo;

Pars erit Historiæ laus hæc Tua, cumque Mariti

Laudibus extremos fugerit una rogos.

Interea validos, Dux, suprâ exurge dolores;

Gesta priùs memores Bellica, victor eris.

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Impia Te aggreditur toto Fortuna vigore,
Parque potest nullum majus in orbe dari.
Nemo Tibi, nisi Tu, succurrat; nam dolor illo
Pectore, quo gentes, jam superandus erit.
Ille animus, toties qui spreverit horrida bella,
Non poterit tantis luctibus esse minor.

Geo. Hicker A. M.

Coll. Lincoln. Soc.

QUID quæso mors dira parat? quid talibus ausis
Ambitiosa domos atque alta palatia Regum
Infestet, duplici quod funere polluat annum,
Atque malæ pompæ toties damnaverit ostrum?
Quæ te dulcem animam rapuerunt fata? Quis ingens
Ausus erat morbus facinus committere tantum,
Et spoliū toties victori auferre Marito?
Sed neque frænabant salientem dura cruorem
Frigora, spirantēque animam clauferē sigillo;
Nec tenues venas præsevida torruit æstas,
Sed Veris scelus, & nascentis dedecus anni est.
At Tibi post CAROLI nostri Matremque, Sororemque,
In quarum nuper famā exarsere Poetæ,
Quæ restant laudes? sed & hîc restare videntur,
Nam quoque post Illas laudari posse, decorum est.
Quod si casta sacri canimus mysteria lecti,
Conjugii pietatem illæsam, & fœdera blanda,
Has CAROLI Mater Prole & Virtutibus ingens
Præripuit laudes.
Si formam, & sparsos oculis cantemus honores,
Hæc CAROLI Soror ex alto tunc munera poscit,

Nec

A N N Æ Duciffæ EBORACENSIS.

Nec fert Illa parem, fociâfve in carmine Mufas.
Ergo age, virtutes, quales vix fœmina poffit,
Mufa refer; fortemque animam vel Conjuge dignam:
Et mirare A N N A M nunquam timuiffè maritum
Cœdibus ingentem, fimulac vincendo ferocem,
Quin aufa eft mifcere animos, atque oscula dura,
Et palpare Ducem, Bellumque amplectier ulnis.
Sed tamen hoc parvum eft; Cum rerum fata trahebant,
Et Bellum indulfère Duci, tunc prompta Maritum
Confequitur, gaudetque frui clangore Tubarum,
Seque vitum jamjam cupit, & sexum ægra ferebat;
Vix utero ignofcit, nifi dum fponfalia magna,
Heroas memoret natos, & pignora facra,
Ac bello orbatam folatur prole juventam.
Spumofos adiit fluctus, frendentibus undis
Accellit, fixitque irato in littore plantas,
Confpexitque viros fatali pulvere nigros,
Et bombardarum rictus, quæ fauce patenti
Humanas ficiunt animas, inhiantque cruori.
Nec tamen has iras ultro eft contenta videre,
Quin placidam noctem, dulcesque exasperat horas,
Terribilem claffis faciem per fomnia verfat,
Armorum fpecies toto cum fanguine mifcet,
Infinuat venis, coquit & fub pectore bellum,
Ut fic pugnaci fe præparet ufque marito;
Qui daret & fœclis tali de Matre futuris,
Rectores Procerum, pronosque in bella Nepotes.
En talem Conjux, talem quoque perdidit Aula,
Talem Gens orfinis, venturaque perdidit ætas.
At Dux ipfe domi gemitu penetralia vafte
Complevit, magnis fe totum luctibus ipfe
Devovet, & lachrymis fecretum atque otia quærit:

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Nec populo se credit adhuc, lucemque perosus,
Et quoscunque locos, ubi vel ridere solebat.
Interea ignavâ pompâ Gens atra dolentûm
Incedit, nectitque moras, & funere tardo
Tanquam invita pios cineres componit in urnâ,
Dum filet atque stupet, nec se cognoscit euntem.
Quid tamen ad sanctas arces, & templa vetusta,
Isis ubi ingenuo fœcundat prata fluento?
Isis iners, & jam repentî languida fluctu,
Quæ caput in ripis, glaucâque recondit in ulvâ
Non Thamæ miscenda suo, sed adire recusat
Magnam urbem, & tanto fœdata palatia luctu
Esse domi mallet, Musâsque audire gementes,
Inque cavis antris nostros iterare dolores.

J. Woolley A. M.

Coll. S. Trin. Soc.

ΑΓΓΛΟΙ

IN OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS.

Usque sibi plaudunt Augusto in Funere Fata,
Affectatque novum Purpura nostra Decus.
Credidimus faciles velle hinc ignoscere Cœlos,
Et CAROLO cæso non superesse scelus.
Quàm dextro Superi possent Errore misellas
Vulgarésque Animas associâsse Sibi.
Occidis, ANNA, Tuo, atque Mariti Numine plena,
Hinc Tibi Fœminæ, Masculus inde Vigor.
Quæ propriis felix, Sponsi felicior Astris,
Virtuti Fatum cedere posse doces.
Quam penes est Terris pariter coelisque vacâsse,
Possè Viros illis, His peperisse Deos.

Philippus Clerke

è Coll. Magd. Schol.

Cogitur infelix iterare Camœna querelas,
Et fletu labefacta suo jam pæne fatiscit.
Improba mors nimias jam pridem exercuit iras,
Indignique nequit saturari sanguine vulgi,
Sed petit intrepido suprema palatia gressu,
Claraque Regalis violat fastigia gentis,
Ut spernit tenues damnosa procella Myricas,
Excelsasque rapax detrudit montibus ornos.
Nobilitas teritur, Majestatisque decorus
Obtenebratur honos, lugubrisque Aula gemiscit
Principibus spoliata suis, deponitur Ostrum,
Et prætextatæ generosa superbia vestis,
Et Procerum splendor pullo obscuratur amictu.
Insequitur cladem clades, & funere funus

Tru-

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

Truditur usque, velut certent renovare dolores,
CAROLÆ, fata Tuos, seu crebro turbine fluctus
Invadunt rupem, quæ quanquam immota resistit;
Ima tamen multum patiuntur viscera vulnus.
Quæ sibi sint cordi, Tibi Juppiter invidus aufert;
Et rapit in superas terrestria Numina sedes,
Aucta novis radiis ut crescat Gloria Cœli,
Sideribusque aliis effulgens sphaera coruscet.
At Tibi, solennem cui præbet Nænia pompam;
Se pulsæ spargunt nubes, ceduntque volanti,
Detur ut ad placidos iter inviolabile manes.
Exultantem animam fidus Jovis evehit ales,
Et læto pandit spaciosas æthere pennas.
Dum Dea tanta Tuo replet spatium omne meatu,
Nescit in angusto virtus speciosa sepulchro,
Sæva licet corpus teneat Libitina, teneri:
Sed vacuas celeri ascensu glomeratur in auras,
Et proprii præscripta petit confinia centri.

Fa. Salter

è Coll. Magd.

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Quid querar? Unde petam nostri primordia luctûs?
Livida Mæstities miseros depascitur artus.

Cernis ut immenso trepidant proscenia luctu!
Nempe iras Mortis nimis heu jam, CAROLÆ, sentis,
Dum nova ter-mæstis splendescit tæda Britannis.
Fine carent fletus; tæda est sacrata Ducissæ
Dux JACOBÆ Tuæ, Quam dixerat Anglia nuper
Matrem, Quæ pulchrâ fecit Te Prole Parentem.
Spes satis ampla fuit; sed fors virtutis amori
Rara comes: nostram Clotho spem fallit inanem.
Huic Tumulo lachrymas quis non impenderet ultro?
Ex æquo affligit, gemitus pervenit ad omnes,
Orbaque in unius nos stamus funere turba.
Ah! tantas prohibete minas, Cœlestia quotquot
Numina non olim Populis invisa Britannis.

W. Latton

è Coll. Wadh.

Turgescit lachrymis dum flebilis Anglia falsis,
Debita pensamus Manibus, ANNA, Tuis,
Scilicet obruitur lachrymarum gurgite Nostra
Gens, dum Divarum Funera tanta premunt.
Infelix nuper *rediviva* Britannia, dici
Nomine mutato nunc *moribunda* potest.

T. Machell A. B.

è Coll. Reg.

A N N Æ Ducissæ EBORACENSIS.

ΑΓΓΛΟΙ γράδτε νῦν λυτῆρας βυσσόθεν,

Πάτριον αἴθρος πάρα γυναικῶν ἔξοχον
 Ἰχνη μετρείσας νεοχάρακτα συγμῆς.
 Φεῦ δυσμόρως! ἔχ' ἀρχέμεν τῷ πένθει,
 Δὲ χρηνοποιεῖν. τῷ γεωσι γδ' πιάθῃ
 Δεινῶς χαμῆες, ἢ λύπας ἐνάζομεν.
 Κλέψαντι πῦρ ἐρανόθεν τῷ Προμηθεῖ,
 Νόσων ἅμα βαρεῖαν λύχον θάνατ' ἄπορον
 (Ὡς εἰχῆς) ἀχθόμεθα. τῷ θνατῶν γῆρας
 Μύεταί τ' ἔνθα κῆρες. Εὐχόμεσθε τοῖς
 Θάμνιν πέπρωτο· βορβόρῳ πεφυρμένους
 Εἴωθ' ἀφείναι μοῖρα, τὸς μὲν ἐν γῆρας
 Αἶρειν πάχιστα, καὶ ὄλυμπον κ' ὀδύνην
 Ἐπὶ γῆρας ἔχουσιν ὡς γδ' ἄζων ἄρματι.
 Αἰεὶ κυληθεὶς βίοτῳ ἀνδράπων τρέχῃ
 Αἰ δὴ μορον ποίεσκεν ἀφ' ἑλπίων κακῶν
 Κράμεν. ΒΡΕΤΑΝΝΩΝ νῦν ὀδύρομαι θάλαττα,
 Δίαν γυναικῶν, ἄρτι τὰν ἀνέγνω,ν,
 Παθῶσθ' ὥραν ὡς Μέλιον τ' ἄνθεα,
 Δρέψασα ἀρετὰς, ἄλλ' ἄρ' ἔνθα δεινὸν νέφθαι,
 Ποτὶ φῶς αἰδῶν καὶ πελώριον κλέος,
 (Ὁπαδὸν αἰὲν ἀρέτῃς δεξιότατον)
 Ὁρμᾶτο σὺν παλάμῃ Θεῶ. Θωμάζομεν
 Τοῖς ἐρανοῖς ποῖον σπανάλ' ὀρέσιν
 Ἄστρον· περὶ δὲ τυχὸν ἐγαμήθη πάλα
 Τῷ φωτὶ θεῶ, Πλειάδ' ἐβδόμῳ ὅπως
 Ποιῇ φάσμα μᾶλλον ἢ τοῖς ἐν ἔσθῃ
 Κωόσσερα. ἔς παῖσιν ἀρετῶν μμητῶν
 Ηγεμόνα, κῶδαχον, πεπονθῆσαν μόρον
 Φαμέν· λιπέντας δ' αἰ μὲν ἔπειτα παχύ.

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Τῶν δὲ παύε μοῖσα τῶν διωκέντων
Σεμνὰ ταπεινότης λόγον μὴ βέλεται
Αἰνεπικρὸν, ἰνδιδίαν γὰρ κῶπιδομέροισιν
Αὐχάμα δάξας ὕχ' ἔξει ἑλκωμένων.

G. Rook
è Coll. Reg.

HUCUSQUE sacræ damna pertulimus Domûs,
Iniqua nobis fidera!
Hucusque nostris crevit ex dispendiis
Augusta vestrûm machina:
Quæ post MARIAM poscit atque ANNAM novas,
Contenta necdum, victimas.
Jam nulla cœli pars Stuartiadis vacat,
Densoque CAROLI agmine:
Ut nunc suarum haud indigum nostræ regant
Intelligentiæ polum;
Cœlumque posthæc, sicut Oceanus prius,
Dicatur hinc BRITANNICUM.

Thom. Kingsley A. B.
è Coll. Magd.

VIX plorare sinunt nos funera nostra Sorores,
Et plusquam triplici stamina ducta manu;
Hactenus in Britonas solùm sævire videntur
Fata, CAROLINÆ sanguine pasta Domûs:
At nunc Diva cadit, quæ quot produxerat Orbi
Fœtus, tot Dominos Gentibus esse dedit.
Intus spirabat Gentes, dum plena JACOBO
Surgeret ad partus fortior usque novos.

Conjugis

A N N Æ Ducissæ EBORACENSIS.

Conjugis assiduos æquabat prole Triumphos,
Quotque foràs, potuit tot numerare Domi.
Quid mirer toties properare ad bella JA COBUM,
Vulnera qui poterat sic reparare sua?
Ultima vix superant Prægnantem fata Ducissam,
Quæ prolem peperit vel Moritura Duci.

Improba quid regeris falsæ petulantia linguæ,
Quòd non Regali sanguine nata fuit,
Quòd minùs Augusto fuit HÆC Augusta JACOBO,
Creverit & titulis Altior Illa suis?
Hoc commune toris Regum est superùmque, quod omnis
Sanctior à thalamis foemina pressa redit:
Quòd Rhea sub Divo compressa est Sylvia Marte,
Non minor Ille Deus, nec minor Illa Dea est.

Josb. Lasber Jun.
è Coll. D. Joan. Bapt.

U SQUE adeo æternis nos Inclementia Divùm
Suppliciis urgere potest, deslendaque semper
Funera cognato CAROLI de sanguine restant?
Sperabam jam Vere novo nova gaudia terris
Exoritura, sacros cum jam Natura recessus
Vitalésque domos pandit, cum foeta propinquo
Sole tumet Tellus, genialique omnia succo
Implentur, lethique graves rupère catenas.
At nobis longam fata importuna malorum
Contextunt seriem, violántque sacerrima Veris
Gaudia, funesto foedántque Palatia luctu:
Nec viridis jam sylva placet, sed nigra Cupressus.
Illa quidem cecidit Cœlo matura, nec impar
Cœlestive indigna choro; nam mente capaci

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Jamdudum superas hospes penetravit ad oras,
Corpore nudata & terrenâ fæce soluta.

At nos interea, quibus hæc monumenta reliquit
Invida mors, merito celebramus funera planctu,
Fœminei periit quibus unica gloria sexûs.

S. Batchell A. B.
è C. C. C.

AMBITIOSA dapes Regali sanguine pasta
Privatas refugit Libitina; Cadavera Plebis
Victima jam vilis cecidère, nec improba Mortis
Sic fatiata fames; quin ut fera fulmina summi
Missâ Jovis manibus parvas humilésque myricas
Contemnunt, sternuntque, minanti vertice siquæ
Astra petunt, sylvas; nostro sic invida Regno
Summa petunt fata, & Magnatum cæde triumphant.

Tu verò Regni decus O fortissime Princeps,
Cujus in adversis virtus exercita fatis
Sapè fuit, totis jam pectus viribus arma:
Majus enim certamen adest, quàm cum tibi duri
Obstarent Hostes, propioraque vulnera sentis
Quàm quæ vicino maculârunt ora cruore.

Johannes Theyer A. B.
Ex Aulâ B. M. Magd.

Ecce!

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

ECCĒ ! iterum incedit lugubris Pompa , novisque
Exardet Pietas officiosa rogis.
Quò Te, Diva , rapis? nondum satiaverat Anglos
Majestas formæ cœlitus orta Tuæ ;
Usque juvant placidi vultus , & gratia frontis ,
Quique tener niveo pectore sedit Amor.
Qualis eras , bello cum jam resonante , Marito
De cœlis visa es Numen adesse Tuo ;
Te visâ , tacitos sensit Dux Martius ignes ,
Bellonamque sibi vidit adesse parem:
Intrepidè vadit medios animatus in hostes ,
Purpureasque manu fortius urget aquas:
Ipsa Thetis fluctus jussit subsidere , conchâ
Per freta dum fertur cœrula Diva Venus.
Exornant alias Reges , Divique parentes ,
Jactati Heroes , Semideique thori ;
Te virtus , genere & regnis antiquior : ortus
Quemque aliis cultum , Mens Tibi tanta dedit.
Jamque Tua angusto nimium Mens carcere stricta est ,
Semideæque animam carnæa vincla premunt ;
Exuviis positis , meliori parte resurgis ;
Quaque Dea es , cœli debita tecta subis ;
Æthere Te toto expandis , victrixque refulges
Cognatos inter non minor Ipsa Deos.

Car. Aldworth A. B.
è Coll. Magd.

NEC levis hic error Superum , post Funera tanta
Quod fas sit Fatis usque licere novis.
Hinc saltem dabitur Cœlos spondere benignos ,
Succedetque istis mitior ira Malis.

K

Occidis

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Occidis heu ! quovis longè Dignissima sæclo,
Occidis , Angliaco Digna placere Jovi.
Cum Sacra Majestas , & mascula Gratia vultus ,
Plurimâque Augusto sedit in ore Venus ,
Quæ poterant alias divisâ sorte beâsse
In Te communi Fœdere junxit Amor.
Quæ tamen Invidia est Fati ! per tædia morbi
Per dubios casus , instabilesque vices ,
Perque pias lachrymas , nimix solatia vitæ ,
Eximix mortis Nobile volvis Opus.
Nempe pares gestâsti Animos , utriusque capaces
Fortunæ , hæc docuit vivere , & Illa mori.
Cum fueras Superûm toties prænobilis Hospes ,
Indigenam Cœlum maluit esse suam.

Robertus Pierce
è Coll. Magd. Commens.

MAGNA Ducissia mori nescis , defuncta superstes
In Duce , Cæsareâ Prole perennis eris.
Anno vix nato , Tellus pubescere gaudet ,
Ut multo spargat Flore Sepulchra Tua.

E. Powys A. B.
Ex Aula B. M. Magd.

Quis

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

QUIS Deus, heu! nostris, quis sic Deus invidet oris,
Nec tibi dat fidas, Anglia mœsta, genas?
Nullane gens Cœlis nisi nostra Britannia Stellas
Suppeditat, Superis illane sola placet?
Abstulit Augustam mors vix defleta *MARIAM*,
Cum sequitur Matrem Filia rapta suam.
JACOBI Conjux hæc flevit Fata, nec ultra
In terris potuit mœsta manere Nurus.
Desperant avidum Mortales vincere fatum;
Compertum est ipsas posse perire Deas.

Nat. Selleck A. B.

Ex Aulâ Cerv.

DUM stupet, atque novo squallescit Regia luctu,
Et lachrymis Tibi quisque litat, *JACOBI*; fatigat
Triste ministerium Musas, superestque priori
Par dolor, & cunctis, præter Tua, fortior Armis.
At cum nec par sit tantis Academia curis,
Sèque premant planctus, Tibi sit vel præfica torpor,
Clara Ducis Conjux, fiant & sacra Tuorum;
Pectora cultorum, vocalia Mausolæa.
At tumulo meliore jaces, dum eredita terris,
Cœlo stella micat, cognatis concolor Astris.
Junonem, veneremque, habuisse & Pallada sceptrum,
Trésque in Te regnasse Deas, conspexerat Orbis,
At stupet Has quoque posse mori, tantumque licere
Fatorum invidiæ, vel contra Stemmata Divum.

Guil. Dobrey A. B.

& Coll. Trin.

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

QUALIS Brachmannos rapit in consortia Fati
Fidus Amor, Pietasque satellite morte parentat,
Cognatos stipans communi Funere Manes:
Talia Vota Deum, sic cœli regna requirunt
Stemma Stuartadum, geminam sic ANNA MARIAM
Insequitur, pariles ducens de morte Triumphos.
Præripitur Superis, Terrestri Numine digna,
Spes, & Amor Britonum, quantum dilectior Astris!
Hinc sibi nec Fatis Impar, & Coniuge plena,
Plena fui, ut possit generosa morte perire,
Languidulos ictus, morbumque impunè nocentem
Eluctata diù, Fati compendia spernens,
Nos lachrymis, & se Cœlis assuescere mallet.
At vos, ô Superi, nec inexorabile Fatum,
Tàm facili Voto, & fessis succurite Musis,
Pergat inexhaustum sacro de Stemmate Germen,
Natalisque pares tàm provida Busta ministrent,
Majorique olim præludant Funera Vitæ.

Rich. Russell

è Coll. Magd. Scholaris.

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

POST tantas strages & tot regalia busta,
Credidimus miseri rabiem execrabilis orci
Devictam penitus, CAROLINÆ durâque fata
Desævîsse domus, terrisque favere BRITANNIS.
Decipit ah! quoties fallax fortuna misellos,
Spèque ægros animos luctantes linquit inani.
Cogimur heu rursus mœstas iterare querelas,
Castalidos lymphis musasque ciere madentes.
Non tamen exhausti latices, fœcesque doloris
Ignavi pensare queunt tua funera, Princeps.
Sicut Trinacriæ Virgo formosa Tyranno
Tartareo cum rapta fuit, Ditisque per oras
Ducta nigras, matrum mœstâ stipata catervâ
Alma Ceres, tædis Ætneis mille caminis
Accensis (flammæque fatis vix præbuit Ætna)
Terribili placu totum perterruit orbem,
Æthereasque domos; Sic flentes poscimus omnes;
Hi luctus, hæc pompa tuis est debita fatis,
O Regum fœcunda parens, Cybeléque BRITANNA!
Colluctata diu mater numerosa sagittis
Mortis es obduræ, post partus crebrâque damna
Partu luxuriôsa tamen. Sic nobilis arbor,
Trojugenæ monstrata Duci cantante Sibyllâ,
Divitibus pretiosa comis, fit vulnere fæta,
Frondeque discerptâ mox fronde repullulat /aureâ.
Fas mihi sitque precor vestras memorare silentes,
Egregii juvenes, umbras; Salvete Deorum
Munera, non multum terris ostensa BRITANNIS,
In teneris sed rapta annis, succisus aratro
Flos uti, cum nondum primos spiravit odores.
Par mage Tyndaridis illustre! fovete benigno
Sydere res ANGLAS. Tuque ô pulcherrima Diva,

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Proxima sive Jovi sedeas, seu rexeris astrum,
Aspicias natale solum, nec munera parva
Mufarum averfa accipias: en flebile carmen,
En tibi purpureos flores & rustica ferta
Pauperis offerimus largo stillantia fletu.

F. Sclater A. B.

è C. C. C.

FL E B B I L I O R nunquam læsit jactura Britannos,
Solaque in Augusto Martyre major erat.
Tam benè sedatos non præbet Iberia mores,
Tam pulchras jactat Gallica nulla genas;
Inde peregrinis facilè es prælata puellis,
Visaque Regali subdita digna thoro.
Si Batavus nuper jus detrectavit Aquarum,
Is tibi conjunctim cum Duce dandus honor;
Quem comitata precum legio numerosa Tuarum,
Utilior reliquo milite sola fuit.
Talia posse Ducem dispendia ferre negarem,
Assuetus fuerat ni puer Ille malis.
Olim justitiam quæсивisti Exul egenam,
Et potior patriâ Rex Tibi sede fuit.
Tanta tamen paucos recreant solamina luctus,
(Si quid opis miseris juncta querela ferat,)
Quippe omnes, quibus es conspecta, rigantur ocelli,
Atque Tuæ famæ par cupit esse dolor.

Gilb. White

è Coll. Magd. Schol.

QUIN

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

QUIN ergo redeant veteres longo ordine planctus,
Ingeminent curæ, tandem suspiria digna
Laxemus, gemitus terno jam Funere docti:
Nempe novo hoc ictu dolor iste recruduit omnis;
Mors mortes revocat, jugulatque hoc vulnera vulnus.
Tempus erat quo quisque Brito lustrare seipsum
Cœperat, atque suas intus componere lites;
Strigosos quo ferre dies, tumidasque domare
Ad sacra damnatas steterat jejunia mentes:
Cum mox solennes turbarent tristitia ritus
Nuntia, & arriperent alienos funera fletus;
Cum cineres, sparsasque comas, & cætera luctus
Indicia exigeret quodam vel jure Ducissa,
Sacrilegâ tunc prima manu pia numina fraudans;
Nam neque quæ superest alia est, cui cura Deorum
Sit pluris, læsasve magis quæ vindicet aras.
Hanc ad Fautricem quoties neglecta refugit
Religio, intravitque sinus pannosa foventes;
Non vacua inde domum, aut tantum laudata recedens;
Sed prægrande ferens pretiumque stipemque laborum:
Magna quidem Pietas, magna & solertia factis
Constitit, hanc meritò poteras dixisse Minervam;
Divinoque luto natam, cerebrique labore.
Neve minor laus est, quod nostrum vincere Martem;
Et molles potuit spirare in pectora flammæ.
Immotum planè mirantur Gallia, Flandri,
Et multæ blandi cingunt Heroïdis ignes;
Hispanæ Veneres, patriæque, suoque calori
Confidunt, gemino at Dux tantum obduruit æstu.
Hæc tamen inflexit sensus, animumque rebellem,
Ad sua, victrice Hæc, rapuit vexilla Cupido.
Conjugio junctos properantia Fata revellunt,

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Crudelique rogo divortia digna futuro
Confieri, faciunt, sæclo, haud secus usque futura.
En! jam desertus partem Dux luget ademptam,
Et sibi divisam quærit mugitibus ANNAM.
En! pia quàm suadent commistos lumina fletus,
Totaque tam latam complorat natio cladem.
Qualis ubi Arctoïs tellus astricta pruinis,
Cum jam suppressos credas ope frigoris æstus,
Diffilit, & nescit clausos inhibere furores:
Vicinum tremit omne solum, longèque vagatur
Terror, & horrendum excussus polus ipse laborat.
Taliter extinctæ grassantur fata Ducissæ,
Urgent, & lassant versatam luctibus Aulam,
Adque pyram Musas cogunt, tristésque cohortes
Nympharum plangunt, ululantque in vertice summo;
Disjuncti solvunt gemitus ad busta Britanni,
Nec sibi fat constat crudeli funere Cæsar.

Scr. Oakeley A. B.

è Coll. Trin.

ANGLIGENUM

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

A NGLIGENÛM Cytherea, Britannica Nympha, potentis
Confors Mavortis, digna Tonante Viro!
Cum Tua difficiles dirumpant fila sorores;
Cum vultus Macies inquinet atra Tuos;
Egregias dotes ubi Mors violaverit, Alma:
Nec Cereris Proles Numine tuta suo;
Frustrà conquerimur mœsti vulgaria fata:
Non fors dura homini, cum prepat illa Deam.

T. Mannyngham.
è Coll. Nov.

S I C C I N E plebeio fatiantur fata cruore,
Ut vexent tantum Regalia limina, venis
Nec sapiat, nisi quod de Nobilioribus exit:
Aut tot divisim mortes jactando laborant,
Occidendi artes hasque invenere, Neronis
Crudeli ut voto quasi per Compendia lædant,
Et multos unâ jugulent cervice Britannos:
Hinc credo immissa est nuper lethalis arundo
EDGARO, tenerumque latus transire parabat,
Cum se Chara Parens, animos testata viriles,
Objicit, & proprio divertit pectore vulnus.
Sic Phœnix meritò potuit quæ viva vocari,
Phœnix morte suâ eff; ejus modo vixerat ævum.
At quia Diis aliàs visum est, tantoque beatos
Nec fata Angligenos, nec crimina nostra tulerunt:
Ipse diù interfis nobis Dux Summe, Tuisque
Juppiter apponat, Matri quos abstulit, annos.

Jacobus Bampton,
Novi Collegii Schol.
M CLARA

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

QUALIS avis miseræ luctus, cum tegmine denso
Se frustra fætus occuluisse vider ;
Anxia prædonem querulo circumvolat ore ,
Captâque dum pullos liberat , ipsa perit.
Talis erat pietas Tua , cum nimis impia febris
Eripuit gremio pignora sacra Tuo.
Tu pateris duplices lethi , partûsque labores ;
Sed Matrem hic reficit , conficit iste dolor.
Sed nec tota peris ; spirabis prole relicta :
Sic vitam & mortem das Tibi ventre Tuos
Deferis orbatam sobolem , flentemque Maritum :
Mollit inassuetas lachryma fera genas.
Qui ficcis oculis sibi Fata minantia risit ,
Flebilis tanto funere vulnus habet.
Pyramidum ingenti Ptolemæi pondere fudent ;
Venales cineres mummiæ sacra tegat.
Vivaci inscribant alii sua nomina saxo ,
Invigiletque urnis Chymica flamma novis.
Nobilia dabit tibi Mausolæa Maritus ,
In tumulum gaudet dum stupuisse Tuum.

J. Isham.
ex Æde Christi.

CLARA Soror Divûm ! quorsum Sublimior umbra
Ad Tua tam properâ nititur Astra fugâ ?
Quamvis multiplici fulgeret sydere Cœlum ,
Una Caledonio defuit ANNA Polo.
Vidimus ingentes animos , mentemque capacem ,
Structuramque parem corporis , ANNA , Tui ,
Atque Supercilium dignum Junone , Tuumque
Majestate micans nobiliore caput.

Quodcunque

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

Quodcunque est Regale pii immortale putamus,
Et facilem faciunt fervida vota Fidem;
At quoties sacrum violatur pulvere pectus,
Et Venus exiguo marmore clausa jacet;
Quam nostrum lugere licet communia fata,
Qui morimur quoties Principis umbra vocat.

Geor. Beaumont.

è Coll. Nov.

PERGE tuos, mœrens Academia, solvere crines:
Sollicitat planctus altera causa tuos.
Non temerè atratos nobis injungis amictus,
Temporibus nimum convenit iste color.
Confule nil opus est nobis, qui computet annos,
Principis ex variâ discere morte potest.
Æstivos cupimus soles, & veris honores
Frustrâ, si luctus sit quoque Vere redux.
Sub terrâ æternum servet Proserpina flores,
Quos olim dederit fertilis Enna sibi:
Nam tanti non est totius gloria Veris,
Ut decoret tumulum, Magna Ducissa, tuum.

Jo. James.

è Coll. D. Jo. Bapt.

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

DUM candore novo Deum Ambulacra
Fulgent: numine dum polius recenti
Auctus, dimidio sui superbit;
Urget nos alius labor: cavernis
Terræ condimus ossa, quâ lapilli
Stellantes simulant Olympi honores,
Et natura suas opes recondit.
Daphnes ni magis optet ANNA sortem,
In pulchras abiens ferena lauros.

*Philip. Wharton Equ. de Balneo fil.
Commensal. Sup. Ord.*

ex Aula S. Edmundi.

PARCE precor, Princeps, dum mortem desua gutta
Excipit, & vix est, qui superesse velit.
Nullus Te vivam sicco spectabat oculo,
Perstringens oris gloria tanta fuit.
At mage Solenni ploramus funera luctu,
Cum tua purpureus deserit ora nitor.
Sic tener admissum Titanis lumen ocellus
Et vidisse dolet, sed caruisse magis.

Tho. Heaster.

è Coll. Nov.

Eccæ

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

ECCE iterum in lachrymas, diros fortuna dolores
Instaurat, veteresque iterum revolvibile fatum
Evocat ad luctum gemitus, jam tristè rapaces
Miramur cœlos, nimumque audacia mortis
Vulnera, & in sacras jam prona ruentia Divas.
O malè securi, dum post tot damna timere
Non ausi graviora sumus; repetita pusillas
Eludunt mala fata preces, & inania nostra
Vota, per innumeras requiem sperantia cædes.

Quin age, cur tandem queritantem, Diva, relinquis
Nunc primum fugitura Virum; mœstumque sedentem
Deseris? Ille tuos altum meditatur amores,
Et secum ingentem volvit sub pectore luctum.
Qui modò per medias volitaverat arduus undas
Victor, & immensos egit per falsa triumphos;
Squalidus obscuras latebras, & tecta dolori
Officiosa petit, seseque in carcere claudit
Captivum lachrymis, atque in solatia flentem.
Heu quantum exilium, quantosque erraverit agros
Externis iterum Batavis, modò regna rependat
Amplexu leviora tuo; renovandaque blandi
Gaudia conjugii redimat; Tu nempe Coronis
Pulchrior, imperii patriæque levamina portas.
Sive ergo occurrat pietas, tantoque Marito
Obsequiosa fides, & mens aptata placendo,
Sive per eximiam pretiosa erratica frontem
Gratia, nec rabido letho maculanda venustas,
Et pulchri vultus, oculique in morte minaces:
Omnia dilacerant animum, planctusque ministrant,
Et gravior tantâ virtute molestia crescit.
Sic videt undantes ingrata per æquora gemmas
Naufragus ipse suas; infixâ in mente ruina

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Majores intus fluctus, similemque laceffit
Tempestatem animi, & vocat ad suspiria ventos.

Non erat hæc facies rerum: cum grata rediit
Majestas, & mille manu stipata leporum
Trajecit placidum, mandato tramite, pontum,
In patriam reditura suam. Tu maxima vulgi
Pars spectantis eras, & eras spectacula digna.
Undique mirantem speciosa modestia turbam
Blandius erubuit; puduitque stupefcere plebem
Attonitam; stetit hæc, non parvo murmure læta,
Atque immortalī strepitu sua gaudia fudit.
Talis eras dilecta Tuis & Amasia gentis,
Pauperibus facilis, precibusque admota petentis
Præceps annueras; & amicis fida ministris
Sparfisti innumeros non exoranda favores,
Solo hoc, Diva, modum excedens; Teque omnibus unam
Impendendo, brevem minuisti, prodiga, vitam;

Nunc afflueta mori & multum eluctata laborem,
Perpetuasque experta neces, secura doloris
Per fata & morbos & tot vexantia damna
Non reditura fugis: Cœlos virtutibus imple
Et rapis æternos, morte adnitente, recessus.
Sic quæ jucundam dirumpunt spectra quietem,
Exterrentque virum, Trepidanti sæpe recludunt
Secretas Gazas, ævumque latentia longum
Plurima munifico pandunt æraria nutu.

C. Trumbull L. L. B.

Coll. Omn. An. Soc. Elec.

CUNCTA

A N N Æ Ducissæ EBORACENSIS.

CUNCTA 'trahi Fatis, arctâque hædere Catenâ,
Humanasque Animas Æquo de Numine nasci
Credibile est, ex quo mortalis Gratia mundi
In superos Facilis periit, cœloque relictum est
Quicquid ab Augusti prognatum est Martyris Urnâ.'

Hunc tamen errorem Tu posses, ANNA, negasse,
Cum Fatis major, propriisque benignior Astris,
Fortunæque potens, virtutisque auctior hæres
Ipsa Tuæ, Patrium Nomen, Titulosque modestos,
Congeneres thalamos, & Nobile vulgus Amantûm
Despiceres, Tantoque velis par esse Marito,
Mystica Cæsarei conscripta in fœdera lecti.
In Te quippe prius nexu conjuncta decoro
Majestas, & Amor stabant, Tibi Mascula risit
Virtus fœmineo passim Radiata lepore,
Ditiâque Ætherææ sparfit contagia formæ.

Talis cùm fueris, poteras Tu sola Britannis
Suffecisse Tuis : sed pulchrè Prodigia virtus
(Quod magnis vitiis, & magnæ sæpe negatum est
Virtuti,) parili signavit imagine prolem,
Prospexitque sibi, Serosque excurrit in annos,
Plurima dum stipat soboles, utriusque parentis
Ectypa, Cura Deûm, magnæ Cura anxia matris,
Cui simul & superis divisâ ut sorte vacaret,
Per placidos animi motus, & Splendida mentis
Otia, sæpe velit fugitivam sistere vitam,
At Fragiles Fatorum ictus, mortisque remissum
Instauravit opus, postquam nova Gaudia sensit,
Dulce puerperii pretium, cœli ultima dona.
Sic novus exiliit materna in funera partus,
(Ah ! nunquam superos Gratis sentire benignos,
Aut læsos impunè datur,) sic pignus amoris

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Deperit ipsa, sibi quàm Suavi errore superstes!
In sobolem propriæ diducens stamina vitæ.
Ut, quos Docta fames, scribendique otia tangunt,
(Si fortè exciderit menti generosa propago,
Fœcundo è cerebro, gravidâque effusa Minervâ,)
Immensum sibimet Vivaci in imagine plaudunt,
Et dulce est famæ, chartæque superstitis ævum.
Sic ubi, Diva, Tuâ, Naturæque arte politum
Crevit opus, Matremque tenella expressit imago,
Prima Rudimenta, & proprii vestigia vultus
Contemplata, isti nolles superesse labori.

Tales nempe vices, atque hæc commercia cœli;
Hos superûm nodos, fati mirabile Textum
Explicuisse datum est, cæsus cùm CAROLUS omni
Absolvat superos culpâ; Gens Anglica tanti
Mille dabit sceleris pœnas, cui mille reatus:

At Tu, digna Deo Nemesis, quâ vindice nostrâ
Res agitur, (siquid miseris sua vota valerent,
Siqua sit effatæ, & languentis gratia Musæ,)
Ingenuis precibus, justisque assuesce querelis,
Vendicet hos utero fœcundior Urna Triumphos;
Hinc modò CAROLIDUM Millena è stemmate surgant
Nomina, quæ tantis ausint succrescere damnis,
Jacturamque levem numerofo fœnore pendant.

Gulielm. Russel A. M.
è Coll. Magd.

ANNÆ Ducissæ EBORACENSIS.

ELATA en flemus post tot modò Pignora Matrem !
Quam Ducis illustrem Coniuge fecit amor,
Quos cunis primum fortuna negarat honores
Cæca, magis thalamis ipsa oculata tulit.
Nascentem formâ Venus ornat, Pallas adultam
Ingenio, sacrum spargit ubique jubar,
Quod Junonis erat, tribus insignita Dearum
Muneribus, facilè est Principe digna suo.
Regalis meritò tot enim inter præmia lecti,
Privata est Virgo Publica facta parens.
Occludit lachrymas dolor ingens mente repostas,
Obmutuitque malis faxea Musa suis.
Sic olim insolitum cum vellet fingere luctum
Pictor, velatum mœsta tabella dedit.

J. Curle A. M.

è Coll. Magd.

ALbion nigras gerit usque vestes:
Usque regalem Lachesis cruorem
Imbibit: solum Dea cæca cernit
Magna, premitque.

Perperam ducunt oculi madentes
Jam pedes nostros, male deinde carmen
Scribitur, quando lachrymæ cadentes
Scripta liturant.

Nequiter vitâ fruimur, patrantes
Mille culparum, modo non valemus
Arte lugendo jugulare vitam,
Arte gemendo.

O

Lædimus

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS

Lædimus stulto Venerem furore
More Tydidis, minor inde pæna
Hunc manet, quantò calamus machærâ
Altiùs hæret.

Stella cognatis ubicunque cœlis
Emices, Princeps, faveas popello
Subdito, danti Tibi reddituræ
Thura precesque.

Ed. Chowne A. B.

è Coll. Magd.

E Lucrata diu tetrici ludibria Fati,
Passaque per morbi tædia mille neces.
Clade omni major, Tuus in victricibus armis,
Quot mala Dux terrâ, quot tulit Ille mari,
Intrepida aggredieris, lætisque parata triumphis
Ipsa Tuo pateris viscere bella geri;
Et seu Febris agat, Podagræ aut dolor urat acutus,
Ilia concutiat seu tua turbo ferox,
Seu morti cognata Paralyfis urgeat, omnes
Intendatque simul trux Libitina minas;
Digna Viro victore, quot armis Ille, rebelles
Intra Te victrix Imperiosa domas;
Debuerant vobis utrinque trophæa procellæ,
Sive triumphandum sit mare, sive dolor;
Lassa ratis petiit sic Argo sydera, Portum
Tutiùs & cœlis sic petis, A N N A, tuum.
Triste mori fas Offerre aliis sit, &, anxia fortis
Humanæ plorant quæ mala, velle pati;

Dum

A N N Æ Ducissæ EBORACENSIS.

Dum tua mens cœlo, Superisque propinqua, beatas

Confugere in sedes, ceu loca nota, parat:

Sic modo forti animo quem fert, mox excutit ignem

Martyr, & è flammis surgit ad Astra suis.

Nec minus ipsa malis major, felixque futura,

Posses vel forti par cecidisse Duci;

Digna quidem Christo (viduato Principe) sponsa,

Quum fuit & spinis tanta Corona Tuis.

Quòd toties Patriæ peperisse laborat, & annis

De propriis proli commodat alma parens,

Spes erat huic Niobe sortem haud potuisse nocere;

Factæ immortalis jam sibi stirpe suâ;

Quum subito natura ferax sterilefcere Fato

Iussa, suis tantum & fertilis esse malis,

Crudeli reddit charissima pignora morti,

Et partum repetit, datque dolore pari.

Heu quoties prolis fuit Illa illata sepulchro,

Et tumulo visa est viva jacere suo!

Dura nimis Lachesis! nisi quòd, quibus Illa superstes,

Virtutes poterit nulla abolere dies.

Has tumulo violas, hos flores quærimus, aptos

Quàm benè Temporibus, Pulchra MARIA, tuis,

Sic olim memorem faciet Te Fama Parentis,

Agnoscet meritis quam superesse tuis:

Scilicet ergo Tibi teneros illa imbuit annos,

Morésque impressit pectore magna suos,

Ne posses tantum nascendi sorte videri

Princeps, sed meritis facta fuisse tuis.

Flentibus Heliadum Ramis electra fluebant,

Atque sibi pretium fecerat ipse dolor,

*Apostrophe
ad Illustrissi-
mam Princi-
pem Mariam
filiam Illu-
strissimæ Du-
cissæ natæ
maximæ.*

In OBITUM Illustrissimæ PRINCIPIS, &c.

Nec minor est pietatis honor Tibi debitus A N N A ,
Seu Domina , aut mater , Castæve sponsa fores,
Mista illis , tua quæ perfundit aromata Virtus ,
Quàm verè incipiat lachryma gemma fore?

Fas memorâsse mihi quos sensi indignus honores,
Et saltem grates egemuisse meas ;
Obsequium augebit sanctæ reverentia Sedis ,
Et tantam solùm non coluisse dabit :
Sic Patronorum Romani munere vincti ,
Quos dominos terrâ , cœlo habuère Deos.

Benj. Woodroffe A. M. ex Aede Chr.

& Illustrissimo Principi Duci
Eboracensi à Sacris.

FINIS.